

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Kelly Joe Phelps

Saturday 29 Sep 2012

Kelly Joe Phelps was een lang gekoesterde wens van het In the Woods team. In 2010 deed hij een geweldig optreden met zijn toenmalige partner Corinne West. Fans van Kelly vonden het een goed optreden, maar spraken de voorkeur uit voor een optreden van de man alleen. Nu aan deze wens komen we tegemoet! Met ook nog een prachtige nieuwe CD onder de arm, "Brother Sinner And The Whale" release by Black Hen Music on August 21st.

Having the blues in Oregon

Oregon staat nu niet bepaald bekend om zijn muzikale bijdrage aan welke muzieksoort dan ook en zeker blues en andere traditionele muziek beperkt zich qua geboortegrond tot enkele staten in de US. In gesprek hierover met Kelly, die letterlijk en figuurlijk is geboren en getogen in Oregon, had hier wel een verklaring voor. Een staat waar het veel regent met weidse uitzichten die gevoelens van melancholie opwekken zijn het recept voor een man "To get the blues"

Kelly is een wat stille bedachtzame man die zowel in conversatie als op het podium de tijd neemt om zijn uit enkele woorden bestaande reactie te formuleren. Een man die tijdens de break lekker rustig een Drum shagje zit te roken en te genieten van de sterren boven Lage Vuursche.

Voor het podium werd al vroeg plaatsgenomen door de snaren virtuoos en vaste begeleider van Eric Taylor, Mathias Schneider, om de meester goed te kunnen volgen. Na het concert had ik het met Kelly over het feit dat Robert Johnson vaak met zijn rug naar het publiek speelde omdat hij bang was dat anderen zijn trucs overnamen. Kelly reageerde: "Ze mogen alles zien want het na doen gaat ze niet lukken". Uit ieders mond zou dit arrogant klinken, maar niet bij Kelly. Het tekent de man, hij

meent het oprecht en zonder enige arrogantie, maar als de constatering van een feit. Het tekent de kwaliteit van zijn muziek en ook van zijn toehoorders om te zien hoe hij met enkele middelen de luisteraars al snel in zijn ban heeft. Zijn podium presentatie is er niet een, waar mee je snel publiek veroverd, een zachte wat vlakke stem, weinig interactie met het publiek, nummers na afloop introduceren en technisch hoogstaand gitaarspel wat concentratie vraagt van het publiek. Maar toch pakt deze man je vanaf het moment dat hij het podium beklimt en begint te spelen. Je ziet de hoofden in het publiek als betoverd meedeinen met het ritme. Kelly gaat zelf volledig op in zijn muziek en naast enige stemverheffing en amechtig trekken met zijn benen zijn de emoties niet direct af te lezen aan de man. Maar die zijn er wel degelijk als hij opmerkt dat men hem na elk nummer traketeert op een stevig applaus. Ook de staande ovatie na afloop van de show, maakte hem zichtbaar verlegen en in de kleedkamer was hij geroerd door deze publieke ovatie, zodat het even duurde voor hij zich na de show weer in het publiek begaf om cd's te signeren.

Kelly nam ons deze avond mee op een reis door de krochten van de geschiedenis van de traditionele muziek en liet ons zien hoe dicht verweven folk en blues zijn en nog steeds de basis vormt van de muziek waar we allemaal gek op zijn. De "National guitar" nam je mee naar Mississippi van eind jaren '20 en de acoustic bracht het beste uit de Appalachian mountains voort. Zelfs een peertje dat sprong in één van onze beroemde schemerlampen, liet hem rustig en onderkoeld opmerken. "Dat gebeurt je niet bij elke show". Zo kun je ook reageren. Er waren mensen in het publiek die dachten dat de geest van een nog niet tot rust gekomen bluesman hiervoor verantwoordelijk was. Nu heeft Lage Vuursche zijn eigen Crossroads en de snerpende sound van de "National guitar" roept altijd iets op, maar de onderkoelde reactie van Kelly stelde ons gerust. Op weg naar de auto, al ruim na middernacht dacht ik heel even een schim in de bossen te zien verdwijnen. Gauw de auto in en de radio op een neutrale nieuwszender gezet.

1. River Rat Jimmy
2. Hard Time They Never Go Away
3. Goodbye To Sorrow
4. God Don't Ever Change [Blind Willie Johnson]
5. Hope In The Lord To Provide
6. Spit Me Outta The Whale
7. Moonshine [traditional]
8. That's Alright [traditional, arr. by Kelly Joe Phelps]

1. Crow's Nest
2. Wagoner's Lad [traditional]
3. Pilgrim's Reach
4. Down To The Praying Ground

5. Brother Pilgrim

6. Sometimes A Drifter

7. Big Shaky

8. Singing Waterfall [Hank Williams]

9. Talkin' To Jehovah

All tracks by Kelly Joe Phelps except where noted

Kelly Joe Phelps | vocals, acoustic guitar, national resonator guitar

www.kellyjoephelps.net